

RVV- 481

RAAD VOOR HET VERBRUIK

ADVIES

Over een ontwerp van koninklijk besluit inzake kennisgeving van gevaarlijke mengsels aan het Nationaal centrum ter voorkoming en behandeling van intoxicaties.

Brussel, 12 maart 2015

SAMENVATTING

Het artikel waarin momenteel de kennisgeving is vastgelegd van gevaarlijke mengsels aan het Nationaal Centrum ter voorkoming en behandeling van intoxicaties, "Antigifcentrum" genaamd, is artikel 13 van het koninklijk besluit van 11 januari 1993 tot regeling van de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke mengsels met het oog op het op de markt brengen of het gebruik ervan. Dit besluit wordt vanaf 1 juni 2015 in zijn geheel opgeheven door de inwerkingtreding van verordening (EG) nr. 1272/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 betreffende de indeling, etikettering en verpakking van mengsels (CLP-verordening).

Aangezien deze verordening geen procedures bepaalt inzake de kennisgeving van mengsels door de bedrijven aan de nationale antigifcentra, noch de exacte inhoud ervan, legt dit ter advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit deze procedures vast om de continuïteit van het optreden van het antigifcentrum te verzekeren, alsook de rechtszekerheid van de bedrijven wat hun verplichtingen ter zake betreft.

De Raad voor het Verbruik, die op 26 januari 2015 door de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid verzocht werd een advies uit te brengen over een ontwerp van koninklijk besluit inzake kennisgeving van gevaarlijke mengsels aan het Nationaal centrum ter voorkoming en behandeling van intoxicaties, heeft huidig advies goedgekeurd op 12 maart 2015, middels een schriftelijke procedure.

De Raad voor het Verbruik heeft de voorzitter verzocht dit advies over te maken aan de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid en aan de Minister van Economie en Consumenten.

ADVIES

De Raad voor het Verbruik;

Gelet op de brief van 26 januari 2015 van de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid waarin ze de Raad voor Verbruik om een advies verzoekt over het bovenvernoemde ontwerp van koninklijk besluit;

Gelet op de wet van 21 december 1998 betreffende de productnormen ter bevordering van duurzame productie- en consumptiepatronen en ter bescherming van het leefmilieu, de volksgezondheid en de werknemers, en in het bijzonder artikel 5, §1, eerste lid, 2° en 13°, gewijzigd bij de wetten van 27 december 2004 en 27 juli 2011;

Gelet op het koninklijk besluit van 11 januari 1993 tot regeling van de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke mengsels met het oog op het op de markt brengen of het gebruik ervan, inzonderheid artikel 13;

Gelet op de Verordening EG nr 1272/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 betreffende de indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels (CLP verordening);

Gelet op het koninklijk besluit van 13 november 2011 tot vaststelling van de retributies en bijdragen verschuldigd aan het Begrotingsfonds voor de grondstoffen en de producten;

Gelet op de procedure van schriftelijke raadpleging die gezamenlijk door de Raad voor het Verbruik, de Federale Raad voor Duurzame Ontwikkeling en de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven werd gevoerd;

Gelet op het ontwerpadvies opgesteld door de secretariaat van de Federale Raad voor Duurzame Ontwikkeling;

Gelet op de dringendheid;

Gelet op de schriftelijke procedure, zoals voorzien in artikel 7 bis van het Huishoudelijk reglement, voor de definitieve goedkeuring door de Raad voor het Verbruik;

BRENGT HET VOLGENDE ADVIES UIT:

De Raad vraagt zich af of het ter advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit als een overgangsregeling moet worden beschouwd, aangezien momenteel op Europees niveau wordt onderhandeld over het harmoniseren van de kennisgevingsprocedure aan de nationale antigifcentra.

De Raad benadrukt dat de definitie van “op de markt brengen” bedoeld in artikel 2, 3°, van de wet van 21 december 1998 betreffende de productnormen ter bevordering van duurzame productie- en consumptiepatronen en ter bescherming van het leefmilieu, de volksgezondheid en de werknemers verschilt van deze bedoeld in artikel 2, 18), van de voornoemde CLP-verordening.

Op dezelfde wijze kunnen de “mengsels die als gevaarlijk worden ingedeeld” bedoeld in artikel 45, § 1, van diezelfde verordening verschillen van de “gevaarlijke mengsels” bedoeld in artikel 2, 7bis°, van voornoemde wet van 21 december 1998.

De Raad vraagt bijgevolg dat de kwestie van de toepasselijke definities zou worden opgehelderd.

De Raad is van oordeel dat in het voorliggende ontwerp van koninklijk besluit de mogelijkheid zou moeten worden gehandhaafd dat de verantwoordelijke voor het op de markt brengen van een mengsel die binnen de Europese Unie of de Europese Economische Ruimte is gevestigd, ook verantwoordelijk is voor de kennisgeving ervan.

Volgens **de Raad** zou met deze wijziging bovendien kunnen worden vermeden dat de kosten verbonden aan de kennisgeving enkel door Belgische ondernemingen zouden kunnen worden betaald, met uitsluiting van ondernemingen gevestigd binnen de Europese Unie of Europese Economische Ruimte, zoals dat het geval zou zijn mocht de huidige versie van artikel 2, §§ 1, 2 en 3, van het voorliggende ontwerp van koninklijk besluit worden goedgekeurd.

Aangezien het ter advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit in artikel 1, lid 1, 2°, c)¹ voorziet in een verzoek om aanvullende informatie, vraagt **de Raad** dat het document dat het Nationaal Centrum ter voorkoming en behandeling van intoxicaties ter beschikking stelt voor de kennisgeving van een gevaarlijk mengsel (EDF-formulier) in overleg met de betrokken partijen in overeenstemming zou worden gebracht met deze vereiste.

De Raad wil dat de informatieverstrekking betreffende de gevaarlijke mengsels op een dusdanige manier wordt beheerd dat de administratieve last voor de ondernemingen wordt verlicht en tegelijkertijd de gezondheid en de veiligheid van de werknemers wordt gegarandeerd.

¹ “een kopie van de beslissing van het Europees Agentschap voor chemische stoffen met betrekking tot het verzoek zoals bedoeld in artikel 24 van Verordening (EG) nr. 1272/2008 (...) of, in afwezigheid van een dergelijk document, een kopie van de aanvraag en de vermelding van het verstrijken van de termijn bedoeld in artikel 24, § 3 van die verordening (...)”.

Bijgevolg vraagt **de Raad** dat de verplichting tot het overmaken van het formulier bedoeld in artikel 1, lid 1, 2°, van het voorliggende ontwerp van koninklijk besluit wordt beperkt tot het Nationaal Centrum ter voorkoming en behandeling van intoxicaties en verzoekt hij om artikel 1, lid 2, van deze tekst door het volgende te vervangen:

“Het Nationaal Centrum ter voorkoming en behandeling van intoxicaties stuurt het onder 2° van vorig lid bedoelde formulier onmiddellijk door naar de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, veiligheid van de voedselketen en leefmilieu, Directoraat-generaal Leefmilieu, dienst Risicobeheersing”².

De Raad wil dat wordt nagegaan of de termijn van achtenveertig uur die is vastgelegd in artikel 1, lid 1, van het ter advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit volstaat om de goede werking van het kennisgevingssysteem te garanderen, gelet op de ervaring die bij de toepassing van voornoemd koninklijk besluit van 11 januari 1993 werd verworven.

² Zie artikel 13, lid 2, van het koninklijk besluit van 11 januari 1993 tot regeling van de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke mengsels met het oog op het op de markt brengen of het gebruik ervan.